

Bezinning 113: Jezus: brood voor alle mensen

17° zondag B-jaar: Johannes 6:1-15

Het Woord

Daarna ging Jezus naar de overkant van het Meer van Galilea (ook wel het Meer van Tiberias genoemd). Een grote menigte mensen volgde Hem, omdat ze gezien hadden welke wondertekene Hij bij zieken deed. Jezus ging de berg op en ging daar met zijn leerlingen zitten. Het was kort voor het joodse pesachfeest.

Toen Jezus om zich heen keek en zag dat die menigte naar Hem toe kwam, vroeg Hij aan Filippus: 'Waar kunnen we brood kopen om deze mensen te eten te geven?' Hij vroeg dat om Filippus op de proef te stellen, want zelf wist Hij al wat Hij zou gaan doen. Filippus antwoordde: 'Zelfs tweehonderd denarie zou niet voldoende zijn om iedereen een klein stukje brood te geven.' Een van de leerlingen, Andreas, de broer van Simon Petrus, zei: 'Er is hier wel een jongen met vijf gerstebroden en twee vissen – maar wat hebben we daaraan voor zoveel mensen?' Jezus zei: 'Laat iedereen gaan zitten.' Er was daar veel gras en ze gingen zitten; er waren ongeveer vijfduizend mannen. Jezus nam de broden, sprak het dankgebed uit en verdeelde het brood onder de mensen die er zaten. Hij gaf hun ook vis, zoveel als ze wilden. Toen iedereen volop gegeten had, zei Hij tegen zijn leerlingen: 'Verzamel nu de overgebleven stukken brood, zodat er niets verloren gaat.' Dat deden ze en ze vulden twaalf manden met wat overgebleven was van de vijf gerstebroden die men had gegeten. Toen de mensen het wonderteken dat Hij gedaan had zagen, zeiden ze: 'Hij moet wel de profeet zijn die in de wereld zou komen.' Jezus begreep dat ze Hem wilden dwingen om mee te gaan en Hem dan tot koning zouden uitroepen. Daarom trok Hij zich terug op de berg, alleen.

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Tijdens de doortocht door de Sinaiwoestijn voorzag de Heer in het manna, elke dag genoeg voor die dag en op vrijdag voor twee dagen. Want op sabbat mocht men niet werken. Hier neemt Jezus die rol van de Heer over: Hij geeft brood. Maar er is een groot verschil: er is overvloed. De rest in de twaalf manden is veelzeggend. Die rest is voldoende om alle mensen van na Jezus' leven en verrijzenis eten te geven.

Hij, Jezus, geeft niet alleen het brood, Hij is brood voor alle mensen. Natuurlijk denken we hier aan de eucharistie. Hij deelt zichzelf als brood uit om de honger van de mensen te stillen.

Jezus is heel actief en houdt alle touwtjes in eigen handen: Hij ziet de menigte, stelt een vraag aan Filippus, laat de mensen in het overvloedige gras zitten, neemt het brood, spreekt een dankzegging uit en deelt zelf het brood uit. Op het einde trekt Hij zich in eenzaamheid terug. Daartegenover staat de uiterste passiviteit van de mensen: ze volgen Hem wel, maar uiteindelijk zitten ze gewoon neer. Alle activiteit gaat van Jezus uit, behalve het ophalen van de brokken brood: de apostelen zetten na Jezus' verrijzenis zijn werk verder en vieren de eucharistie, voedsel voor de mensen.

Het Woord in mijn leven

Wat zijn mijn vijf broden en twee vissen? Geef ik ze allemaal aan de Heer? Neem ik de tijd om 'in het gras neer te zitten' en Hem als voedsel te ontvangen? Is de Heer Jezus brood van leven voor mij? Ben ik nog verwonderd over het feit dat de Zoon van God zichzelf als brood aan mij en alle mensen te eten geeft? Wat is voor mij mijn 'eenzame plaats op de berg', waar ik mezelf kan vinden in een liefdesrelatie met de Heer?

Bidden met het Woord

Heer Jezus,
Gij zijt de Zoon van God,
God zelf, die als een goede herder
voor alle mensen zorgt.
Gij zijt zelf het brood
dat Gij uitdeelt
om ons te laten leven.
Ik dank U voor zoveel liefde en kracht.
Wees het brood van leven
voor de mensen in de wereld,
die vaak diep lijden
en honger hebben naar U,
vaak zonder het te weten. Amen.

© Eric Haelvoet 2012